

[Bladt.]

kasser, hvor gennemsnittet af understøttede dage pr. nydende medlem ligger over 15. Det drejer sig for tiden om 14 kasser, som opfylder denne forudsætning. Som det måske vil erindres, blev denne refusionsprocent også foreslået sat op til 85, da vi behandlede loven i 1960, men under udvalgsarbejdet blev den sat ned til 80. På denne baggrund og med de forøgede udgifter, som lovforslaget medfører, er det efter min opfattelse helt rimeligt, at refusionsprocenten nu sættes op til de 85.

Må jeg til slut endnu en gang understrege, hvad jeg sagde i indledningen, at det ligger mig og mit parti stærkt på sinde, at der gøres, hvad der er menneskelig muligt for at skaffe arbejde til dem, der rammes af arbejdsløsheden. Det er for os det helt centrale i problemet. Herunder må det bl. a. også iagttages, at vi til enhver tid har en effektivt virkende arbejdsanvisning. Når jeg nævner dette, så hænger det sammen med, at der er blevet refereret et bestemt tilfælde for mig, hvor en arbejdsøgende har henvendt sig først til sin afdeling og derefter til det offentlige arbejdsanvisningskontor, uden at man var i stand til at anvise en arbejdsplads til vedkommende, skønt der var fuld beskæftigelse inden for det fag, hvor vedkommende søgte arbejde. I sådanne tilfælde kan der gå flere dage, inden vedkommende selv finder en arbejdsplads, og det skulle jo efter min opfattelse ikke være nødvendigt. Med den høje beskæftigelse, vi har haft i de senere år, har arbejdsløhedskasserne og det offentlige sparet meget store millionbeløb. Det må derfor være en uafviselig pligt for samfundet at yde sin medvirken til, at der skabes tålelige vilkår for dem, der rammes af arbejdsløshed, og det er kun rimeligt, at også disse medborgere får en beskedent kompensation for den indtægtsstigning, som alle andre borgere i vort land har fået i den senere tid.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale det

foreliggende lovforslag til en hurtig og villig behandling.

Søren Andersen: Det er jo ikke mere end ca. 2 år siden, vi behandlede et tilsvarende lovforslag om forhøjelse af understøttelses-satser og om arbejdsløhedskassernes såkaldte sociale ydelser med undtagelse af brændselshjælpen. Der var da gået en længere årrække, hvor man havde ladet pristalsreguleringen klare problemerne. Man må derfor i sandhed sige, at tiden rider hurtigt, når ministeren nu så kort tid efter møder med ønske om generelle stigninger. Ganske vist er det en kendsgerning, at der har været betydelige stigninger i de forløbne 2 år, men man ønsker nu at forlade den hidtidige pristalsregulering af understøttelserne for at lade de arbejdsløse ud over pristalsstigningerne automatisk få andel i de forbedringer, der måtte blive opnået på arbejdsmarkedet. Jeg må dog formode, at firefemtedeles- og totredjedele-reglen angående understøttelsens forhold til arbejdslønnen bibeholdes.

Men hvordan agter den højtærede minister at administrere det? Drejer det sig kun om forholdet til overenskomstlønnen, når man regner den gennemsnitlige arbejdsløn ud, eller skal der fremtidig også tages hensyn til det, der opnås gennem lønglidning?

Den foreslåede nye regulering skal finde anvendelse på dagpengesatser, børnetillæg og hjælp til merudgift ved dobbelt husførelse, men derimod ikke på husleje- og brændselshjælp.

Arbejdsløhedskasserne vil få øgede udgifter, hvilket delvis bliver imødegået ved en mindre ændring af refusionsprocenten. Man foreslår refusionsprocenten for de såkaldte sociale ydelser sat op fra 80 pct. til 85 pct., dog begrænset til de 14 kasser — som den forrige ærede taler nævnte — der har en gennemsnitlig ledighed på over 15 dage årlig pr. medlem.

Derudover foreslås karenstiden nedsat fra 6 til 3 dage, hvilket betyder, at en arbejds-